Dosarul № 2a-283/2024 I instanță
n/c 2-23080672-06-2a-31102024 judecător Pantaz Serghei

judecătoria Chișinău sediul central

D E C I Z I E

02 octombrie 2025 **mun. Comrat**

Completul de judecată al Curţii de Apel Sud, sediul Comrat
În componența:
președintele completului, judecătorul Mironov Andrei
judecătorii Fujenco Dmitrii și Colev Grigori
grefier Sobor Marina, Satirova Marina
cu participarea:
în lipsa părților legal citate

examinând în ședință publică, în ordine de apel, apelul declarat de către avocatul Daniliuc Nicolae în interesele lui Galițchi Alexei împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău sediul central din 16 mai 2024, adoptată pe cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Galițchi Alexei împotriva Președintelui Republicii Moldova, Parlamentului Republicii Moldova, Procuraturii Republicii Moldova, Curții Supreme de Justiție, Curții de Apel Chișinău și Judecătoriei Chișinău cu privire la repararea prejudiciului moral cauzat prin infracțiune și încasarea cheltuielilor de judecată,

audiind raportul judecătorului raportor asupra cauzei, ascultând argumentele participanților asupra esenței apelurilor,

A C O N S T A T A T:

1. <u>Circumstanţele cauzei:</u>

La 05 iunie 2023, Galițchi Alexei a depus în judecătoria Chișinău sediul central cerere de chemare în judecată împotriva Președintelui Republicii Moldova,

Parlamentului Republicii Moldova, Procuraturii Republicii Moldova, Curții Supreme de Justiție, Curții de Apel Chișinău și Judecătoriei Chișinău cu privire la repararea prejudiciului moral cauzat prin infracțiune și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a invocat, că reclamantul Galițchi Alexei a indicat că, la 21 august 2020 el, Galițchi Alexei, prin intermediul avocatului său ales Daniliuc Nicolae, s-a adresat Procurorului General al Republicii Moldova cu o plângere penală, în care a solicitat de a dispune prin ordonanță începerea urmăririi penale în privința judecătorilor de la Curtea de Apel Chișinău Maria Guzun, Vladislav Clima, Grigore Dașchevici, împotriva impostorilor de la Curtea Supremă de Justiție a Republicii Moldova Ala Cobăneanu, Galina Stratulat, Iurie Bejenaru în temeiul art. 339 CP RM - uzurparea puterii judecătorești soldată cu urmări grave.

Menționează că, reieșind din prevederile art. 19, 254, 265, 274 Cod de procedura penală al Republicii Moldova, Procurorul General al Republicii Moldova împreună a fost obligat să primească plângerea lui Galițchi Alexei din 21 august 2020, să cerceteze circumstanțele cazului dat complet, obiectiv, sub toate aspectele pentru stabilirea adevărului și în urma probelor acumulate să dispună prin ordonanță motivată începerea urmăririi penale sau refuzul de a dispune începerea urmăririi penale.

Comunică că, sunt norme de drept în vigoare, care au produs și produc efecte juridice pe întreg teritoriul Republicii Moldova, și sunt obligatorii atât pentru Procurorul General al Republicii Moldova, precum și pentru toți procurorii din cadrul Procuraturii Republicii Moldova.

La data de 26 august 2020, Galițchi Alexei, a primit o scrisoare din Procuratura Republicii Moldova, semnată de Gavriliță Oleg, prin care s-a refuzat în începerea urmăririi penale pe cazul dat, iar procurorul dat i-a demonstrat că este departe de normele de procedură ale CPP RM.

La data de 05 septembrie 2020, Galițchi Alexei, prin intermediul avocatului său ales Daniliuc Nicolae, a contestat acțiunile abuzive și ilegale ale lui Gavrliță Oleg cu o altă plângere, adresată Procurorului General al Republicii Moldova în ordinea art. 299^1, 299^2 Cod de procedură penală al Republicii Moldova.

La data de 09 septembrie 2020, Galițchi Alexei, a mai primit o scrisoare din Procuratura Generală a Republicii Moldova, semnată de Dimitraș Marcel, prin care i s-a mai demonstrat încă odată că și procurorul în cauză este departe de normele de procedură ale CPP RM.

La data de 18 septembrie 2020, Galițchi Alexei, prin intermediul avocatului său ales Daniliuc Nicolae, a contestat la Judecătoria Chișinău (sediul Ciocana) acțiunile, ilegale, abuzive și criminale ale impostorilor Gavriliță Oleg și Dimitraș Marcel în ordinea articolului 313 Cod de procedură penală al Republicii Moldova.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Ciocana) din 05 martie 2021 plângerea lui Galițchi Alexei, din 18 septembrie 2020 a fost respinsă ca neîntemeiată.

Judecătoria Chișinău (sediul Ciocana) a respins plângerea lui Alexei Galițchi, din 18 septembrie 2020 din motivul că argumentele privitor la faptul că procurorii au încălcat flagrant prevederile art. 19, 254,265, 274 Cod de procedură penală al Republicii Moldova le consideră declarative și nefondate și vin în contradicție cu faptele constate pe parcursul examinării plângerii.

Instanța de fond a mai constatat că toate acțiunile întreprinse de organul de urmărire penală și procurori au fost efectuate în strictă corespundere cu normele de procedură penală.

Mai comunică că, Judecătoria Chișinău (sediul Ciocana) a încălcat flagrant și termenul de 10 zile de examinare a plângerii lui Galițchi Alexei din 18 septembrie 2020, stabilit în articolul 313 alin. (4) din Codul de procedură penală al Republicii Moldova.

În dispozitivul încheierii din 05 martie 2021 Judecătoria Chișinău (sediul Ciocana) a dispus că încheierea din 05 martie 2021 este irevocabilă.

Încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Ciocana) din 05 martie 2021 este în contradicție cu aceste norme de drept internațional.

La data de 11 mai 2021, Galițchi Alexei, prin intermediul avocatului Daniliuc Nicolac, a atacat cu recurs la Curtea de Apel Chișinău încheierea judecătoriei Chișinău (sediul Ciocana) din 05 martie 2021, în ordinea articolelor 437 - 451 Cod de procedură penala al Republicii Moldova.

Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 septembrie 2021 cererea de recurs din 11 mai 2021 a fost respinsă ca inadmisibilă.

Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău la 27 septembrie 2021 a refuzat să examineze în fond cererea de recurs, depusă de către Galițchi Alexei, la 11 mai 2021 din motivul că încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Ciocana) din 05 martie 2021 nu putea fi atacată cu recurs.

Indică că, decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 septembrie 2021 este în contradicție cu normele de drept internațional.

Mai comunică că, pe parcursul cercetării cazului dat, complet, obiectiv și sub toate aspectele, a solicitat organului de urmărire penală, procurorilor să ofere răspunsul la următoarele întrebări: din care considerente judecătorii de la Curtea de Apel Chișinău Maria Guzun, Vladislav Clima, Grigore Dașchevici, judecătorii de la Curtea Supremă de Justiție a Republicii Moldova Ala Cobăneanu, Galina Stratulat, Iurie Bejenaru nu s-au conformat Hotărârii Parlamentului Republicii Moldova nr. 39 din 08 iunie 2019, au menținut forțat puterea judecătorească în mâinile lor, nu și-au dat demisia și au continuat și mai departe să înfăptuiască justiția în Republica Moldova în interesele clanului judecătoresc corupt și incompetent, contrar prevederilor art. 2, 116 din Constituția Republicii Moldova, care au fost interesele judecătorilor de la Curtea de Apel Chișinău Maria Guzun, Vladislav Clima, Grigore Dașchevici, a judecătorilor de la Curtea Supremă de Justiție a Republicii Moldova Ala Cobăneanu, Galina Stratulat, Iurie Bejenaru de a încălca flagrant prevederile Hotărârii Parlamentului Republicii Moldova nr. 39 din 08 iunie 2019, au menținut forțat puterea judecătorească în mâinile lor, nu și-au dat demisia și au continuat și mai departe să înfăptuiască justiția în Republica Moldova în interesele clanului judecătoresc corupt și incompetent, contrar prevederilor art. 2, 116 din Constituția Republicii Moldova.

Menționează că, nici până-n prezent organul de urmărire penală și procurorii nu au oferit răspuns la întrebările date, nu a fost auzit, a fost ignorat și umilit de către procurori.

Prin urmare, scrisorile procurorilor Oleg Gavriliță și Marcel Dimitraș în cauză au un caracter superficial, iar situația de fapt și de drept este analogică cu cea stabilită de Curtea Europeană a Drepturilor Omului în paragrafele 90 și 91 din Hotărârea din 02.11.2010 în cauza Mătăsaru și Savinschi contra Moldova, în care la fel se impunea obligația pozitivă a statului de a efectua o investigație oficială și multilaterală, ceea ce înseamnă că organul de urmărire penală trebuia să depună eforturi serioase pentru a afla ce s-a întâmplat și nu trebuia să se limiteze pe concluzii pripite și nefondate pentru a refuza începerea oricăror investigații, pentru a-și motiva refuzul în începerea urmăriri penale pe presupuneri și ipoteze concepute.

În același context, conform prevederilor pct.22 din Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție a RM cu privire la aplicarea de către instanțele internaționale a unor prevederi ale Convenției europene pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale nr. 3 din 09.06.2014, în cazul în care instanțele de drept

se abțin de a da răspuns special și explicit la cele mai importante întrebări, fără a acorda părții care a formulat-o, posibilitatea de a cunoaște dacă acest mijloc de apărare a fost neglijat sau respins, acest fapt se va considera o încălcare a articolului. 6 paragraful 1 al Convenției europene pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale.

În aceste ordine de idei comunică că, atât organul de urmărire penală cât și procurorii nu au oferit un răspuns la toate întrebările, formulate de către avocatul ales al lui Galițchi Alexei, Daniliuc Nicolae, prin ce au încălcat articolul 1 al Convenției europene pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale și anume obligația generală a statului de a recunoaște oricărei persoane, aflate sub jurisdicția sa, drepturile și libertățile definite de Convenție.

Organul de urmărire penală, procurorii, instanțele de judecată din Republica Moldova au încălcat flagrant prevederile art. 19, 254, 265, 274, 313, 437 - 551 din Codul de procedură penală al Republicii Moldova, nu s-a efectuat nici o cercetare penală pe cazul dat pentru a se afla adevărul din motivul că procurorii în cauză, și nu numai procurorii, nu vor să afle adevărul, nu au nevoie de adevăr pentru a nu deranja pe cineva și ai proteja pe acești numiți judecători, instanțele de judecată au închis ochii la aceste acțiuni criminale ale procurorilor.

În drept, indică art. 8 din Declarația Universală a Drepturilor Omului, art. 14 din Pactul Internațional cu privire la drepturile civile și politice, art. 1, 6, 13, 41 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, art. 1, 4, 7, 8, 20 din Constituția Republicii Moldova, art. 19, 2006 Cod civil al Republicii Moldova.

Suplimentar indică că, în cauza dată există însăși fapta infracțiunii, prevăzută de art. 339 din Codul penal al Republicii Moldova, există toate elementele constitutive ale infracțiunii, prevăzute de art. 339 Cod penal al Republicii Moldova - uzurparea puterii judecătorești, soldate cu urmări grave.

Judecătorii din sistemul judecătoresc din Republica Moldova Maria Guzun Vladislav Clima, Grigore Dașchevici, Ala Cobăneanu, Galina Stratulat, Iurie Bejenaru au sfidat Hotărârea Parlamentului Republicii Moldova nr. 39 din 08 iunie 2019, au sfidat și ignorat abuziv Constituția Republicii Moldova și tratatele internaționale la care Republica Moldova este parte și au menținut ilegal și anticonstituțional puterea judecătorească.

Consideră că, o reparație echitabilă a prejudiciului moral, în sensul art. 41 din

Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților omului, cauzat prin infracțiune, ar constitui suma de 50000 euro.

Reieșind din cele expuse și în conformitate cu stipulările articolului 8 din Declarația Universală a Drepturilor Omului, articolul 14 din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice, art. l, 6, 13, 41 din Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, art. 1 al Primului Protocol adițional la Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, articolele 1, 4, 7, 8, 20 din Constituția Republicii Moldova, articolelor 19, 2006, Cod civil al Republicii Moldova, solicită Galițchi Alexei încasarea în mod solidar de la Președintele Republicii Moldova, Parlamentul Republicii Moldova, Procuratura Republicii Moldova, Curtea Supremă de Justiție a Republicii Moldova, Curtea de Apel Chișinău, Judecătoria Chișinău în beneficiul lui Galițchi Alexei, suma de 50000 euro cu titlul de prejudiciu moral, cauzat prin infracțiune, și suma de 10000 lei cu titlu de cheltuieli de judecată pentru asistența juridică.

Prin hotărârea din 16 mai 2024 a Judecătoriei Chișinău sediul central, a fost respinsă integral acțiunea, ca fiind neîntemeiată. (f.d. 102, 107-111)

La 14 iunie 2024, avocatul Daniliuc Nicolae în interesele lui Galițchi Alexei a declarat apel împotriva hotărârii din Chișinău sediul central din 16 mai 2024, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a hotărârii instanței de fond, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a cerințelor din acțiune. (f.d. 126-127)

La data de 19 noiembrie 2024 Daniliuc Nicolae a înaintat apel motivat prin conținutul căruia a indicat, că hotărârea primei instanțe o consideră ca fiind nefondată, deoarece instanța a respins acțiunea invocând ca circumstanță de drept prevederile Legii nr. 1545 din 25 februarie 1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești. (f.d. 172-179)

Menționează, că faptul dat îl consideră ca fiind aberații ale instanței de fond.

Indică, că în cererea de chemare în judecată din 05 iunie 2023, reclamantul Daniliuc Nicolae, nu a invocat ca circumstanță de drept în susținerea pretențiilor înaintate prevederile Legii nr.1545 din 25 februarie 1998.

A invocat, ca circumstanțe de drept în susținerea pretențiilor înaintate prevederile art. 8 din Declarația Universală a Drepturilor Omului, art. 14 din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice, art. art. 1, 5, 6, 41 din

Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, art. 1 al Primului Protocol adițional la Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, art. art. 1, 4, 7, 8, 20, 24, 25, 53 din Constituția Republicii Moldova, art. art. 19, 2006, 2007 din Codul civil al Republicii Moldova.

Menționează, că este dreptul exclusiv al reclamantului de a formula pretenții, de a decide împotriva cui formulează aceste pretenții și de a invoca circumstanțele de fapt și de drept în susținerea pretențiilor formulate. Nu are nici un drept legal instanța de judecată să se implice abuziv și să modifice așa cum dorește pretențiile înaintate, împotriva cui sunt formulate pretențiile și să modifice circumstanțele de fapt și de drept invocate de către reclamant în susținerea pretențiilor înaintate.

Indică, că instanța de fond a respins integral acțiunea din motivul că în speța dată nu a fost săvârșită careva infracțiune.

Susține, că atât timp cât nu există o ordonanță motivată definitivă și irevocabilă a procurorilor de refuz în pornirea urmăririi penale - există o bănuială rezonabilă că în speța dată a fost săvârșită o infracțiune.

Consideră, că în speța dată există toate elementele constitutive ale infracțiunii prevăzută de art. 339 din Codul penal al Republicii Moldova există toate elementele constitutive ale infracțiunilor, prevăzute de articolul 339 Cod penal al Republicii Moldova - uzurparea puterii judecătorești, soldate cu urmări grave.

Faptul că procurorii refuză categoric să adopte o ordonanță motivată de refuz în pornirea urmăririi penale pe cazul dat din interese personale și materiale, nu rezultă că în speța dată nu a fost săvârșită o infracțiune, prevăzută de art. 339 din Codul penal al Republicii Moldova.

Își întemeiază apelul pe prevederile articolului 8 din Declarația Universală a Drepturilor Omului, art. 14 din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice, art. art. 1, 6, 13, 41 din Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, articolului 1 al Primului Protocol adițional la Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, art. art. 1, 4, 7, 8, 20 din Constituția Republicii Moldova, art. art. 19, 2006 din Codul civil al Republicii Moldova, art. art. 357-396 din Codul de procedură civilă al Republicii Moldova.

Prin încheierea din 15 august 2024 a Curţii de Apel Chişinău, s-a ridicat de la examinare prezenta cauză civilă, în ordine de apel şi s-a remis Curţii Supreme de

Justiţie, pentru examinarea chestiunii privind strămutarea cauzei de la Curtea de Apel Chişinău, la o altă instanţă egală în grad. (f.d. 144-148)

Prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 18 septembrie 2024, cauza a fost strămutată de la Curtea de Apel Chișinău la Curtea de Apel Comrat pentru examinarea apelului. (f.d. 159-162)

La 31 octombrie 2024 cauza dată civilă a parvenit în adresa Curții de Apel Comrat pentru examinarea apelului sus indicat. (f.d. 164)

La data de 12 decembrie 2025, Curtea Supremă de Justiție a înaintat referință asupra apelului din speță prin care a solicitat: respingerea cererii de apel formulată de Galițchi Alexei ca neîntemeiată, cu menținerea în vigoare a hotărârii instanței de fond. (f.d.194-196)

În motivarea referinței s-a indicat, că potrivit principiului disponibilității prevăzut la art. 27 CPC, persoana poate dispune liber de dreptul subiectiv material sau de interesul legitim supus judecății, precum și de a dispune de drepturile procedurale, de a alege modalitatea și mijloacele procedurale de apărare.

În esență, reclamantul pretinde repararea unui oarecare prejudiciu cauzat prin infracțiune.

Este de remarcat că, reclamantul își fundamentează pretențiile inclusiv pe art. 2006 Cod civil, normă care se referă la repararea prejudiciului cauzat printr-un act administrativ ilegal sau nesoluționarea în termen legal a unei cereri de către o autoritate publică. La fel, reclamantul invocă prevederile art. 2007 Cod civil, care se referă la repararea de către stat a prejudiciului cauzat prin acțiunile organelor de urmărire penală, ale procuraturii sau ale instanțelor de judecată.

Este esențial de reținut faptul că, infracțiunea (sub aspectul unui delict în sensul dreptului civil) ca temei al răspunderii delictuale, nu cade sub incidența normelor legale menționate mai sus.

Temeiurile și procedura reparării prejudiciului cauzat prin infracțiune, sunt reglementate în Capitolul I, Titlul IV din Codul de Procedură Penală. La fel, potrivit art. 387 CPP, pentru a se pronunța pe marginea acțiunii civile (privind repararea prejudiciului cauzat prin infracțiune), inițial, instanța de judecată urmează să constate existența sau inexistența faptului infracțional.

În prezenta speță, contrar obligației de a proba prevăzute la art. 118 CPC, reclamantul a omis să prezinte instanței o sentință, adoptată de către o instanță de judecată în ordinea prevăzută de art. 387 CPP, care ar demonstra existența unui delict - temeiul răspunderii delictuale.

La fel, în cererea de apel, apelantul a invocat că „atât timp cât nu există o ordonanță motivată, definitivă și irevocabilă a procurorului de refuz în pornirea urmăririi penale - există bănuiala rezonabilă că în speța dată a fost săvârșită o infracțiune". Acest argument vine să confirme raționamentele expuse la pct. 4-5 din referință. Totodată, trebuie reținut faptul că bănuiala rezonabilă nu constituie un delict în sensul dreptului civil, care ar naște obligația de a repara prejudiciul.

Având în vedere cele expuse mai sus, Curtea Supremă de Justiție consideră că apelul declarat de către Nicolae Daniliuc în interesele lui Galițchi Alexei împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 16 mai 2024, este unui neîntemeiat.

La fel, în ceea ce privește calitatea lui Daniliuc Nicolae de reprezentant al reclamantului - apelant, Galițchi Alexei, Curtea Supremă de Justiție menționează că prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 25 octombrie 2022, a fost respinsă acțiunea înaintată de Nicolae Daniliuc împotriva Uniunii Avocaților din Republica Moldova, privind anularea actului administrativ - Decizia Comisiei pentru etică și disciplină a Uniunii Avocaților din Republica Moldova din 07.12.2020, precum și Decizia din 01.03.2021 (act prin care a fost aplicată sancțiunea retragerea licenței pentru exercitarea profesiei de avocat), încasarea prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată; Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 29 aprilie 2024, cererea de apel depusă de Daniliuc Nicolae împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 25 octombrie 2022 a fost declarată inadmisibilă, iar prin decizia Curții Supreme de Justiție din 03 iulie 20244, a fost respins recursul declarat de Daniliuc Nicolae împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 29 aprilie 2024.

Astfel, reieșind din prevederile art. 75 alin, (1) CPC, urmează a fi analizată capacitatea lui Daniliuc Nicolae de a acționa și pleda în numele lui Galițchi Alexei.

La data de 13 decembrie 2025, Judecătoria Chișinău a înaintat referință asupra apelului din speță prin care a solicitat: respingerea cererii de apel formulată de Galițchi Alexei ca neîntemeiată, cu menținerea în vigoare a hotărârii instanței de fond. (f.d.198-200)

În motivarea referinței s-a indicat, că hotărârea contestată a instanței de fond o consideră ca fiind una întemeiată și care urmează a fi menținută, cu respingerea cererii de apel înaintată, ca fiind neîntemeiată.

Menționează, că obiectul prezentului litigiu, îl constituie constatarea și repararea prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale instanțelor judecătorești și instituția Procuraturii Republicii Moldova.

Susține, că la înaintarea cererii de apel, apelantul invocă că instanța de fond a respins acțiunea, invocând ca circumstanță de drept prevederile Legii nr. 1545 din 25 februarie 1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești. Iar în cererea de chemare în judecată nu a invocat ca circumstanță de drept în susținerea pretențiilor înaintate, prevederile Legii nr. 1545 din 25 februarie 1998.

Menționează, că apelantul a mai invocat ca circumstanțe de drept, în susținerea pretențiilor înaintate, prevederile art. 8 din Declarația Universală a Drepturilor Omului, art. 14 din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice, art. art. 1, 5, 6, 41 din Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, art. 1 al Primului Protocol adițional la Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, art. art. 1, 4, 7, 8, 20, 24, 25, 53 din Constituția Republici Moldova, art. art. 19, 2006, 2007 din Codul Civil al Republicii Moldova.

Reieșind din cele menționate, consideră, că pretențiile apelantului față de Judecătoria Chișinău nu pot fi admise, or, potrivit Legii nr. 1545 din 25 februarie 1998, organul care reprezintă statul în acțiunile cu privire la repararea prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale procuraturii și a instanțelor judecătorești este Ministerul Justiției al Republicii Moldova, motiv pentru care conchide necesitatea menținerii soluției adoptate de prima instanță, cu respingerea pretențiilor apelantului față de Judecătoria Chișinău, ca fiind neîntemeiate, or, sunt înaintate împotriva pârâtului necorespunzător.

Susține, că cererea de apel înaintată de Galițchi Alexei, împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău sediul central din 16 mai 2024, este una neîntemeiată și care urmează a fi respinsă, cu menținerea în vigoare a hotărârii instanței de fond.

La data de 17 decembrie 2024, ***aparatul Președintelui Republicii Moldova*** a depus referință asupra apelului indicat supra, prin care a solicitat: respingerea cererii de apel cu menținerea în vigoare a hotărârii Judecătoriei Chișinău sediul central din 16 mai 2024. (f.d.201-169)

Menționează, că examinând cererea de apel, consideră că aceasta este neîntemeiată, iar concluziile primei instanțe expuse în hotărâre, corespund

circumstanțelor de fapt și de drept.

Indică, că instanța de judecată a considerat că circumstanțele invocate în cererea de chemare în judecată nu se încadrează în condițiile apariției dreptului la repararea prejudiciului moral și nu implică răspunderea statului, pentru un eventual prejudiciu moral suportat, deoarece actul judecătoresc nu poate face obiectul unor acțiuni de răspundere materială și morală, cu excepția cazului în care vina este dovedită printr-o sentință judecătorească, iar cu referire la pretinsa încălcare a drepturilor garantate de lege, se referă în întregime la fondul actelor judiciare, la motivarea soluției instanței, la prevederile legale, care în opinia reclamantului urmau a fi aplicate raportului juridic însă, potrivit principiilor constituționale, nimeni, în afara instanțelor judecătorești, în ordinea și procedura stabilită de atac, nu este în drept să se implice în examinarea cauzelor la instanțele judecătorești competente sau să se expună asupra legalității și temeiniciei hotărârilor emise.

Menționează, că pretențiile reclamantului nu s-au încadrat în baza prevederilor art. 2006 Cod civil, or potrivit conținutului normei legale indicate, o condiție pentru dispunerea reparării prejudiciului constituie existența unui delict civil, iar, în speță, reclamantul a omis în a demonstra existența unei fapte ilicite și legătura dintre fapta ilicită și pretinsul prejudiciu cauzat, pe când, potrivit art. 118 alin. (1) Cod procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel, iar simplul dezacord al reclamantului cu actele procesuale emise de organele procuraturii și instanțele de judecată, nu este suficient pentru a-l considera ilegal sau pentru antrenarea răspunderii statului.

Consideră, că instanța de fond corect a indicat, că reieșind din cererea de chemare în judecată înaintată de reclamantul Galițchi Alexei, ultimul a solicitat încasarea prejudiciului moral cauzat prin infracțiune, invocând dezacordul cu răspunsurile oferite de Procuratura Republicii Moldova, prin care s-a refuzat în pornirea urmăririi penale în privința judecătorilor, precum și dezacordul cu soluția actului emis de judecătorul de instrucție, care a respins plângerea reclamantului asupra acțiunilor/inacțiunilor procuraturii, însă cerințele invocate nu cad sub incidența prevederilor Legii nr. 1545 din 25.02.1998, dat fiind faptul, că angajarea răspunderii statului pentru recuperarea prejudiciului cauzat prin aceste acțiuni survin doar în cazurile strict prevăzute de lege, iar situația expusă în cauză nu se încadrează în prevederile art. 3 a Legii nr. 1545 din 25.02.1998 și simplul dezacord cu actele procesuale emise de organele procuraturii și instanțele judecătorești, nu

intră în câmpul aplicării Legii nr. 1545 din 25.02.1998.

Mai mult ca atât, prima instanță corect a indicat că cererea de chemare în judecată înaintată de Galițchi Alexei cu privire la repararea prejudiciului moral, cauzat prin infracțiune și compensarea cheltuielilor pentru asistență juridică, este înaintată împotriva Președintelui Republicii Moldova, Procuraturii Republicii Moldova, Curții de Apel Chișinău și Judecătoriei Chișinău contrar normelor legale în vigoare, or normele legale acordă persoanei dreptul de a pretinde repararea prejudiciului material și moral cauzat, doar în cazul în care în privința acestuia a fost aplicată o ilegalitate, totodată în lipsa unei sentințe definitive și irevocabile care ar dovedi săvârșirea în privința reclamatului a unei infracțiuni și nu se încadrează în condițiile apariției dreptului la repararea prejudiciului material și moral și nu implică răspunderea autorităților statului pentru un eventual prejudiciu material și moral suportat, pe când în speță, reclamantul doar a invocat că cererea sa nu a fost soluționată conform propriilor așteptări, în sensul pornirii cauzelor penale, fapt ce nu poate fi calificat drept temei de plată a despăgubirilor.

Consideră, că instanța de fond corect a dedus că cererea de chemare în judecată a fost depusă contrar normelor legale în vigoare, prin urmare, este cert faptul că Galițchi Alexei nu este în drept să pretindă repararea prejudiciului moral, or în raport cu aceasta nu au fost identificate careva acțiuni de constrângere sau vătămare, sau altele prevăzute expres de lege, din care motive circumstanțele faptice nu pot constitui temei pentru plata unor despăgubiri.

Astfel, consideră că instanța de fond a apreciat corect și multiaspectual argumentele expuse în cererea de chemare în judecată.

2. ***<u>Termenul de declarare a apelului:</u>***

În conformitate cu prevederile art. 362 alin. (1) Cod de procedură civilă, *termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunţării dispozitivului hotărârii, dacă legea nu prevede altfel.*

Astfel, Completul de judecată conchide că potrivit materialelor cauzei, la data de 16 mai 2024 Judecătoria Chișinău sediul central a pronunțat dispozitivul hotărârii, astfel, instanţa de apel conchide apelul înaintat la data de 14 iunie 2024, de către avocatul Daniliuc Nicolae în interesele lui Galițchi Alexei ca fiind depus în termenul legal prevăzut.

3. <u>Argumentele părţilor:</u>

În ședința de judecată a instanței de apel Galițchi Alexei precum și reprezentanții Președintelui Republicii Moldova, Procuraturii Republicii Moldova, Curții de Apel Chișinău și Judecătoriei Chișinău, Curtea Supremă de Justiție, Parlamentul Republicii Moldova fiind citați legal despre data, ora și locul examinării cauzei, nu s-au prezentat.

Reieșind din prevederile art. 379 alin. (2) din Codul de procedură civilă, unde se indică că *neprezentarea în şedinţă de judecată a apelantului sau intimatului, a reprezentanţilor acestora, precum şi a unui alt participant la proces, citaţi legal despre locul, data şi ora şedinţei, nu împiedică judecarea apelului*, Completul a decis examinarea cauzei în lipsa părților legal citate și care nu s-au prezentat la proces.

4. <u>Aprecierea instanței de apel:</u>

Analizând legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate, prin prisma argumentelor invocate de apelant în cererea de apel și a materialelor din dosar, Completul de judecată concluzionează că apelul declarat de avocatul Daniliuc Nicolae în interesele lui Galițchi Alexei urmează a fi respins, cu menținerea hotărârii Judecătoriei Chișinău sediul central din 16 mai 2024, din următoarele considerente.

Potrivit prevederilor art. 385 lit. a) Cod de procedură civilă, *instanţa de apel, după ce judecă apelul, este în drept să respingă apelul şi să menţină hotărârea primei instanţe*.

În conformitate cu prevederile art. 25 alin. (1) Cod de procedură civilă, *instanţa trebuie să cerceteze direct şi nemijlocit probele, să asculte explicaţiile părţilor şi intervenienţilor, depoziţiile martorilor, concluziile expertului, consultaţiile şi explicaţiile specialistului, să ia cunoştinţă de înscrisuri, să cerceteze probele materiale, să audieze înregistrările audio şi să vizioneze înregistrările video, să emită hotărârea numai în temeiul circumstanţelor constatate şi al probelor cercetate şi verificate în şedinţă de judecată.*

Potrivit art. 117 alin. (1) și (2) Cod de procedură civilă, *probe în cauze civile sînt elementele de fapt, dobândite în modul prevăzut de lege, care servesc la constatarea circumstanţelor ce justifică pretenţiile şi obiecţiile părţilor, precum şi altor circumstanţe importante pentru justa soluţionare a cauzei. În calitate de probe în cauze civile se admit elementele de fapt constatate din explicaţiile părţilor şi ale altor persoane interesate în soluţionarea cauzei, din depoziţiile martorilor, din înscrisuri, probe materiale, înregistrări audio-video, din concluziile experţilor.*

Conform art. 118 alin. (1) și (3) Cod de procedură civilă, *fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel. Circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea justă a cauzei sânt determinate definitiv de instanţa judecătorească pornind de la pretenţiile şi obiecţiile părţilor şi ale altor participanţi la proces, precum şi de la normele de drept material şi procedural ce urmează a fi aplicate.*

Conform prevederilor art. 130 alin. (1) Cod de procedură civilă, *instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.*

În temeiul art. 240 alin. (1) Cod de procedură civilă, *la deliberarea hotărârii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluționării cauzei şi admisibilitatea acţiunii*.

Conform art. 373 alin. (1), (2) și (5) Cod de procedură civilă, *instanţa de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referinţelor şi obiecţiilor înaintate, legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate în ceea ce priveşte constatarea circumstanţelor de fapt şi aplicarea legii în primă instanţă. În limitele apelului, instanţa de apel verifică circumstanţele şi raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanţe, precum şi cele care nu au fost stabilite, dar care au importanţă pentru soluţionarea cauzei, apreciază probele din dosar şi cele prezentate suplimentar în instanţă de apel de către participanţii la proces. Instanţa de apel este obligată să se pronunţe asupra tuturor motivelor invocate în apel.*

Potrivit art. 6 § 1 CEDO, orice persoană are dreptul la judecarea cauzei în mod echitabil. Dreptul la un proces echitabil vizează respectarea principiului egalităţii armelor, unde fiecare din părţi urmează să obţină posibilitatea de a-şi prezenta cauza în condiţii egale, care să nu o plaseze într-o situaţie net dezavantajoasă în raport cu partea adversă.

Completul de judecată constată că, respectiva normă garantează dreptul justițiabilului la o hotărâre motivată sub aspectul instituirii obligațiilor instanţei de judecată de a-şi argumenta hotărârile adoptate din perspectiva unei analize ample a circumstanțelor cauzei. Îndatorirea de a motiva coerent şi unitar hotărârea sub aspectul tuturor cererilor, fără a exista contradicţii între motivare şi dispozitiv,

constituie o garanție pentru justițiabili, în fața eventualului arbitrariu judecătoresc, fiind unicul mijloc prin care se dă posibilitatea de a putea exercita un eficient control judiciar.

Instanța de apel remarcă că, hotărârea este întemeiată, dacă în ea sunt expuse toate circumstanțele care au importanță la soluționarea cauzei și care au fost verificate în ședința de judecată multilateral, complet și au fost elucidate probele privind circumstanțele constatate ale cauzei.

În conformitate cu prevederile art. 239 din Codul de procedură civilă, *hotărârea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanţa își întemeiază hotărârea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță şi pe probele cercetate în ședință de judecată*.

Astfel, prevederea legală enunțată mai sus în mod expres, obligă instanţa de apel să verifice circumstanțele şi raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum şi cele care nu au fost stabilite şi este obligată să verifice legalitatea hotărârii în întregul ei şi să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Din conținutul celor relatate, Completul de judecată reține că sarcina instanţei de apel derivă reieșind din dispozițiile art. 373 din Codul de procedură civilă, în condiţiile în care instanţa de fond a soluţionat fondul cauzei, cu expunerea argumentelor în vederea admiterii sau respingerii acțiunii în raport cu concluziile reţinute de către aceasta.

Respectiv, conform practicii CtEDO instanţa de apel, potrivit regulilor unui proces echitabil pornind de la aprecierea rolului determinant al concluziilor sale, are obligaţia să examineze efectiv problemele esențiale care îi sunt supuse aprecierii şi să nu se limiteze doar la însușirea motivelor şi concluziilor date de instanţa inferioară, (cauza *Hirro Balani contra Spaniei,* nr.18064/91 din 09 decembrie 1994, §27; cauza *Georgiadis contra Greciei,* nr. 21522/93 din 29 mai 1997, §43).

La caz, instanţa de apel verificând în raport cu prevederile art. 238-241 Cod de procedură civilă, legalitatea şi temeinicia hotărârii primei instanțe, constată că aceasta ***urmează a fi menținută***, or, concluziile primei instanțe, expuse în hotărâre, sunt în corespundere cu circumstanţele cauzei, normele de drept material fiind aplicate corect.

Completul de judecată reţine, că prima instanţă a constatat şi a elucidat pe deplin circumstanţele de fapt importante pentru soluţionarea cauzei, a aplicat

corect normele de drept material şi a respectat normele de drept procedural la judecarea speței.

Subsecvent, instanța de apel constată, că la data de 05 iunie 2023, Galițchi Alexei a depus în judecătoria Chișinău, sediul central cerere de chemare în judecată împotriva Președintelui Republicii Moldova, Parlamentului Republicii Moldova, Procuraturii Republicii Moldova, Curții Supreme de Justiție, Curții de Apel Chișinău și Judecătoriei Chișinău cu privire la repararea prejudiciului moral cauzat prin infracțiune și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 16 mai 2024 a Judecătoriei Chișinău, sediul central, a fost respinsă integral acțiunea, ca fiind neîntemeiată. (f.d. 102, 107-111)

La 14 iunie 2024, avocatul Daniliuc Nicolae în interesele lui Galițchi Alexei a declarat apel împotriva hotărârii din Chișinău, sediul central din 16 mai 2024, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a hotărârii instanței de fond, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a cerinţelor din acţiune. (f.d. 126-127)

Completul de judecată constată că, argumentele invocate în apel nu sunt temeinice și plauzibile, pentru a fi admise, cu casarea hotărârii instanței de fond, la această concluzie instanța de apel a ajuns, pentru motivele ce preced.

În conformitate cu prevederile art. 5 alin. (1) Cod de procedură civilă, *orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanţă judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a-şi apăra drepturile încălcate sau contestate, libertăţile şi interesele legitime*.

Potrivit art. 15 alin. (1), (2) Cod civil, *apărarea drepturilor civile încălcate se face pe cale judiciară. Modul de soluționare a litigiului dintre părți până la adresare în instanță de judecată poate fi prevăzut prin lege sau contract*.

Completul de judecată al instanței de apel constată, că formulând prezenta acțiune împotriva Președintelui Republicii Moldova, Parlamentului Republicii Moldova, Procuraturii Republicii Moldova, Curții Supreme de Justiție, Curții de Apel Chișinău și Judecătoriei Chișinău, Galițchi Alexei pretinde la repararea prejudiciului moral în sumă de 550 000 Euro, cauzat prin infracțiune și încasarea cheltuielilor de judecată.

Potrivit materialelor cauzei, instanța de apel constată, că drept temei pentru înaintarea acțiunii invocate supra, apelantul Galițchi Alexei invocă anumite încălcări săvârșite în cadrul procesului penal, respectiv cadrul legal care stabilește procedura reparării prejudiciului în urma erorilor și acțiunilor ilicite ale

procuraturii și instanțelor de judecată este Legea privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești nr.1545-XII din 25 februarie 1998.

Subsecvent, Completul de judecată reține, că potrivit art. 8 al Declarației Universale a Drepturilor Omului - orice persoană are dreptul să se adreseze în mod efectiv instanțelor judiciare competente împotriva actelor care violează drepturile fundamentale ce îi sunt recunoscute prin constituție sau prin lege.

În conformitate cu art. 14 din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice din 16 decembrie 1966, toți oamenii sunt egali în fața tribunalelor și curților de justiție. Orice persoană are dreptul ca litigiul în care se află să fie examinat în mod echitabil și public de către un tribunal competent, independent și imparțial, stabilit prin lege, care să decidă asupra contestărilor privind drepturile și obligațiile sale cu caracter civil. Ședința de judecată poate fi declarată secretă în totalitate sau pentru o parte a desfășurării ei, fie în interesul bunelor moravuri, al ordinii publice sau al securității naționale într-o societate democratică, fie dacă interesele vieții particulare ale părților în cauză o cer, fie în măsura în care tribunalul ar socoti acest lucru ca absolut necesar, când datorită circumstanțelor speciale ale cauzei, publicitatea ar dăuna intereselor justiției; cu toate acestea, pronunțarea oricărei hotărâri în materie penală sau civilă va fi publică, afară de cazurile când interesul minorilor cere să se procedeze altfel sau când procesul se referă la diferende matrimoniale ori la tutela copiilor.

Conform art. 1, art. 6, art. 13 și art. 41 a Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, înaltele părți contractante recunosc oricărei persoane aflate sub jurisdicția lor drepturile și libertățile definite în Titlul I al prezentei Convenții. Orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil, în mod public şi într-un termen rezonabil a cauzei sale, de către o instanţă independentă şi imparţială, instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor şi obligaţiilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptate împotriva sa. Hotărârea trebuie să fie pronunţată în mod public, dar accesul în sala de şedinţă poate fi interzis presei şi publicului pe întreaga durată a procesului sau a unei părţi a acestuia în interesul moralității, al ordinii publice ori al securității naționale într-o societate democratică, atunci când interesele minorilor sau protecția vieții private a părţilor la proces o impun, sau în măsura considerată absolut necesară de către instanţă atunci când, în împrejurări speciale, publicitatea ar fi de natură să aducă atingere

intereselor justiției. Orice persoană acuzată de o infracţiune este prezumată nevinovată până ce vinovăţia sa va fi legal stabilită. Orice acuzat are, în special, dreptul: a) să fie informat, în termenul cel mai scurt, într-o limbă pe care o înțelege şi în mod amănunţit, asupra naturii şi cauzei acuzaţiei aduse împotriva sa; b) să dispună de timpul şi de înlesnirile necesare pregătirii apărării sale; c) să se apere el însuşi sau să fie asistat de un apărător ales de el şi, dacă nu dispune de mijloace necesare pentru a plăti un apărător, să poată fi asistat în mod gratuit de un avocat din oficiu, atunci cînd interesele justiţiei o cer; d) să întrebe sau să solicite audierea martorilor acuzării şi să obţină citarea şi audierea martorilor apărării în aceleaşi condiţii ca şi martorii acuzării; e) să fie asistat în mod gratuit de un interpret, dacă nu înţelege sau nu vorbeşte limba folosită la audiere. Orice persoană, ale cărei drepturi şi libertăţi recunoscute de prezenta convenţie au fost încălcate, are dreptul să se adreseze efectiv unei instanţe naţionale, chiar şi atunci cînd încălcarea s-ar datora unor persoane care au acţionat în exercitarea atribuţiilor lor oficiale. Dacă Curtea declară că a avut loc o încălcare a Convenției sau a Protocoalelor sale și dacă dreptul intern al Înaltei Părți Contractante nu permite decât o înlăturare incompletă a consecințelor acestei încălcări, Curtea acordă părții lezate, dacă este cazul, o reparație echitabilă.

Conform art. 1 din Constituția RM, Republica Moldova este un stat suveran și independent, unitar și indivizibil. Forma de guvernământ a statului este republica. Republica Moldova este un stat de drept, democratic, în care demnitatea omului, drepturile și libertățile lui, libera dezvoltare a personalității umane, dreptatea și pluralismul politic reprezintă valori supreme și sânt garantate.

Potrivit art. 4 alin. (1) din Constituția RM, dispozițiile constituționale privind drepturile și libertățile omului se interpretează și se aplică în concordanță cu Declarația Universală a Drepturilor Omului, cu pactele și cu celelalte tratate la care Republica Moldova este parte.

Conform art. 7 din Constituția RM, Constituția Republicii Moldova este Legea ei Supremă. Nici o lege și niciun alt act juridic care contravine prevederilor Constituției nu are putere juridică.

Corespunzător și art. 8 din Constituția RM prevede respectarea dreptului internațional și a tratatelor internaționale.

Completul de judecată reține că potrivit art. 20 din Constituția RM, orice persoană are dreptul la satisfacție efectivă din partea instanțelor judecătorești

competente împotriva actelor care violează drepturile, libertățile și interesele sale legitime. Nicio lege nu poate îngrădi accesul la justiție.

Convenția Europeană a drepturilor omului prevede la art. 6 dreptul persoanei la un proces echitabil. Însă acest drept acoperă un domeniu foarte larg și include mai multe elemente ca accesul liber la justiție în materie civilă și penală; examinarea cauzei în mod echitabil, public și într-un termen rezonabil; examinarea cauzei de către un tribunal independent, imparțial, stabilit prin lege; publicitatea pronunțării hotărârilor judecătorești; prezumția nevinovăției; dreptul persoanei acuzate de a fi informată despre natura acuzației sale, de a beneficia de înlesnirile necesare apărării, de a avea un apărător, de a fi asistat de un interpret, dreptul la contradictorialitatea procesului penal și egalitatea armelor în cadrul acestuia, etc.

Curtea a indicat că pentru ca art. 6 § 1 să fie incident sub aspect civil, trebuie îndeplinite mai multe condiții, și anume: a) să existe o contestație cu privire la un drept ce poate fi revendicat și pus în valoare pe calea unei acțiuni în justiție în sistemul de drept intern; b) contestația să fie reală și serioasă - ea poate să privească atât existența dreptului, cât și întinderea sau modurile în care se exercită acesta; c) rezultatul procedurii să fie direct și determinant cu privire la existenta dreptului.

Aplicarea primului alineat al art. 6 în materie civilă este guvernată de două principii generale - *contestațiile care au un obiect patrimonial vor avea caracter civil și art. 6 nu va fi aplicabil atunci când autoritățile publice își exercită puterea discreționară*.

Potrivit prevederilor art. 19 alin. (3) Cod de procedură penală, *organul de urmărire penală are obligaţia de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă şi obiectivă, a circumstanţelor cauzei, de a evidenția atât circumstanţele care dovedesc vinovăţia bănuitului, învinuitului, inculpatului, cât şi cele care îl dezvinovățesc, precum şi circumstanţele care îi atenuează sau agravează răspunderea*.

Verificând și analizând materialele dosarului, în coraport cu legislația în vigoare ce guvernează raportul juridic litigios, Completul de judecată al instanței de apel apreciază drept ***justă*** concluzia instanței de fond cu privire la faptul că circumstanţele invocate în cererea de chemare în judecată nu se încadrează în condițiile apariției dreptului la repararea prejudiciului moral și nu implică răspunderea statului, pentru un eventual prejudiciu moral suportat.

Or, ***actul judecătoresc*** nu poate face obiectul unor acțiuni de răspundere materială și morală, cu excepția cazului în care *vina este dovedită printr-o sentință judecătorească*, iar cu referire la pretinsa încălcare a drepturilor garantate de lege, se referă în întregime la fondul actelor judiciare, la motivarea soluției instanței, la prevederile legale, care în opinia apelantului urmau a fi aplicate raportului juridic, însă potrivit principiilor constituționale, nimeni în afara instanțelor judecătorești, în ordinea și procedura stabilită de atac, nu este în drept să se implice în examinarea cauzelor la instanțele judecătorești competente sau să se expună asupra legalității și temeiniciei hotărârilor emise.

Altfel, Completul de judecată conchide că în mod ***corect*** cererea de chemare în judecată depusă de Galițchi Alexei împotriva Președintelui Republicii Moldova, Parlamentului Republicii Moldova, Procuraturii Republicii Moldova, Curții Supreme de Justiție, Curții de Apel Chișinău și Judecătoriei Chișinău cu privire la repararea prejudiciului moral cauzat prin infracțiune și încasarea cheltuielilor de judecată, a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

Or, instanța de fond corect a reținut, că „*cerințele invocate nu cad sub incidența prevederilor Legii nr. 1545 din 25.02.1998, dat fiind faptul, că angajarea răspunderii statului pentru recuperarea prejudiciului cauzat prin aceste acțiuni survin doar în cazurile strict prevăzute de lege, iar situația expusă în cauză nu se încadrează în prevederile art. 3 a Legii nr. 1545 din 25.02.1998 și simplul dezacord cu actele procesuale emise de organele procuraturii și instanțele judecătorești, nu intră în câmpul aplicării Legii nr. 1545 din 25.02.1998*”.

Astfel, Completul de judecată constată, că normele enunțate de către apelant în cererea de chemare în judecată cât și în apelul înaintat, reglementează în mod generalizat drepturile persoanei căreia îi sunt lezate.

Completul de judecată atestă, că apelantul a invocat în apelul declarat, pentru apărarea drepturilor sale, prevederile art. 2006 Cod civil, contrar faptului dat, instanța de apel reține că pretențiile lui Galițchi Alexei nu se încadrează în baza prevederilor art. 2006 Cod civil.

La caz, Completul de judecată stabilește cu certitudine, că dezacordul cu acțiunile întreprinse de organele de stat menționate de apelant nu generează o răspundere patrimonială, astfel, nefiind constatată o încălcare a dreptului la examinarea plângerii penale. Galițchi Alexei nu poate pretinde la repararea prejudiciului moral, așa cum din speță, în raport cu apelantul *nu sunt identificate*

acţiuni de constrângere sau *vătămare* sau altele prevăzute expres de lege, din care motive, cele enunțate nu pot constitui temei de despăgubire.

Astfel, potrivit prevederilor art. 2006 Cod civil, *(1) Prejudiciul cauzat printr-un act administrativ ilegal sau nesoluţionarea în termen legal a unei cereri de către o autoritate publică sau de către o persoană cu funcţie de răspundere din cadrul ei se repară integral de autoritatea publică. Persoana cu funcţie de răspundere va răspunde solidar în cazul intenţiei sau culpei grave. (2) Persoanele fizice au dreptul să ceară repararea prejudiciului moral cauzat prin acţiunile indicate la alin.(1). (3) Obligaţia de reparare a prejudiciului nu se naşte în măsura în care cel prejudiciat a omis, cu intenţie ori din culpă gravă, să înlăture prejudiciul prin mijloace legale. (4) În cazul în care o autoritate publică are o obligaţie impusă de un act adoptat în scopul protecţiei contra riscului de producere a unui anumit fel de prejudiciu, ea răspunde pentru prejudiciul de acest fel cauzat sau nepreîntîmpinat prin neexecutarea obligaţiei, cu excepţia cazului cînd autoritatea publică demonstrează că a dat dovadă de diligenţă rezonabilă în executarea obligaţiei. (5) Autoritatea publică nu răspunde pentru prejudiciul cauzat prin adoptarea unui act normativ sau omisiunea de a-l adopta*.

Or, potrivit conținutului normei legale invocate supra, o condiție pentru dispunerea reparării prejudiciului constituie ***existența unui delict civil***, iar, în speță, Galițchi Alexei a omis în a demonstra existența unei fapte ilicite și legătura dintre fapta ilicită invocată și pretinsul prejudiciu cauzat, pe când, potrivit art. 118 alin. (1) Cod de procedură civilă, *fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel*, iar simplul dezacord al apelantului cu actele procesuale emise de organele procuraturii și instanțele de judecată, nu este suficient pentru a-l considera ilegal sau pentru antrenarea răspunderii statului.

Subsecvent, Completul de judecată remarcă, că ***apelantul nu a demonstrat întrunirea cumulativă a elementelor răspunderii civile delictuale***, în special, în condițiile în care nu a fost demonstrată fapta ilicită a Statului invocată de către Galițchi Alexei, care să decurgă din încălcarea drepturilor de la articolele 19, 254, 274, 313, 437-551 din Codul de procedură penală.

Mai mult ca atât, Completul de judecată judiciar reține ca fiind corectă și concluzia instanței de fond cu privire la faptul, că normele legale citate mai sus, „*acordă persoanei dreptul de a pretinde repararea prejudiciului material şi moral cauzat, doar în cazul în care în privința acestuia a fost aplicată o ilegalitate*”, pe

când în speța dată s-a stabilit că cererea lui Galițchi Alexei nu a fost soluționată conform propriilor așteptări, fapt ce nu poate fi calificat drept temei de plată a despăgubirilor, inclusiv prin prisma Legii nr. 1545 din 25 februarie 1998.

Or, anume în baza acestei legi poate fi reparat prejudiciul cauzat prin infracțiune sau prin acțiunile ilegale ale organelor statului.

Astfel, instanța de judecată corect a reținut faptul, că *„...reclamantul doar invocă că cererea sa nu a fost soluționată conform propriilor așteptări, în sensul pornirii cauzelor penale, fapt ce nu poate fi calificat drept temei de plată a despăgubirilor*".

În ceea ce privește Declarația Parlamentului Republicii Moldova nr. 39 din 08 iunie 2019, Completul de judecată atestă că, existența Declarației Parlamentului RM cu privire la recunoașterea caracterului captiv al statului Republica Moldova, adoptată prin Hotărârea Parlamentului pentru adoptarea Declarației cu privire la recunoașterea caracterului captiv al statului Republica Moldova nr. 39 din 08 iunie 2019, ***nu afectează nici într-un mod legalitatea activității instanțelor de judecată sau a procuraturii***, or prin actul supra indicat s-a considerat imperativ necesar demiterea conducerii instituțiilor de drept și a Curții Supreme de Justiție, dar nu s-a dispus demiterea judecătorilor/procurorilor care au examinat plângerile depuse de Galițchi Alexei.

Cât privește alegațiile apelantului în partea ce ține de încasarea cheltuielilor de judecată, Completul de judecată de apel ***consideră justă*** poziția instanței de fond.

Or, având în vedere că instanța a conchis asupra netemeiniciei acțiunii, aceasta nu este îndreptățită să acorde reclamantului careva compensații a cheltuielilor de judecată.

Instanța de apel conchide, că hotărârea instanței de fond este ***clară*** și ***precisă***, se referă la probele administrate în cauză și este în concordanță cu acestea, răspunde în fapt și în drept la toate aspectele incidente în speța vizată, precum și conduce în mod logic și convingător la soluția din dispozitiv.

În această ordine de idei, în viziunea Completului de judecată, toate argumentele și afirmațiile invocate de către apelant pe marginea hotărârii contestate, citate supra, sunt vădit lipsite de suport juridic, sub toate aspectele au fost examinate de prima instanță, iar instanța de apel le apreciază ca fiind inconsistente și fără raționament valabil circumstanțelor speței.

Totodată, Completul menționează, că în cadrul hotărârii CtEDO în cauza *Van de Hurk contra Țărilor de Jos* din 19 aprilie 1994, înalta Curte a statuat că motivarea hotărârii nu atestă obligația instanței de a da fiecărui argument un răspuns detaliat.

Subsecvent, Completul de judecată reiterează, că concluziile primei instanţe sunt întemeiate şi legale, fiind în concordanță cu prevederile art. 239 Cod de procedură civilă, astfel, hotărârea urmează a fi menținută cu respingerea cererii de apel, ca fiind neîntemeiată.

În baza celor expuse și conform prevederilor art.art. 385 lit. a), 389-390, 394, 434 Cod de procedură civilă, Completul de judecată al Curții de Apel Sud, sediul Comrat,

DECIDE:

Se respinge ca nefondat apelul declarat de către avocatul Daniliuc Nicolae în interesele lui Galițchi Alexei.

Se menține hotărârea Judecătoriei Chișinău sediul central din 16 mai 2024, adoptată pe cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Galițchi Alexei împotriva Președintelui Republicii Moldova, Parlamentului Republicii Moldova, Procuraturii Republicii Moldova, Curții Supreme de Justiție, Curții de Apel Chișinău și Judecătoriei Chișinău cu privire la repararea prejudiciului moral cauzat prin infracțiune și încasarea cheltuielilor de judecată.

Decizia este definitivă și executorie din momentul pronunțării, însă cu drept de recurs la Curtea Supremă de Justiție în termen de 2 luni din momentul comunicării deciziei integrale.

Președintele completului,
judecător: Judecător: Judecător:

MIRONOV Andrei FUJENCO Dmitrii COLEV Grigori

Nota: Din motivul imposibilității semnării deciziei motivate de către judecătorul Dmitrii Fujenco, în privința căruia s-a dispus eliberarea din funcție prin Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr.

548/41 din 21 octombrie 2025, în conformitate cu art. 389 alin. (5) CPC în locul acestui judecător decizia integrală este semnată de președintele ședinței Mironov Andrei.